

VRAGEN

door de leden van de raad gesteld overeenkomstig artikel 38 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de raad van de gemeente Groningen.

2002/2003.- Nr. 21.

VRAGEN van de SP-fractie
van de heer P.W.G. Verschuren
betreffende gebruik van gewolmaniseerd hout
als oeverbeschoeiing (aanvullend op de vragen
van de VVD-fractie).
(Binnengekomen: 18 juni 2002.)

De recente problemen rond het gebruik van gewolmaniseerd hout bij de aanleg van nieuwbouwwijk De Eilanden in project Reitdiep zijn voor de SP-fractie aanleiding geweest in de materie te duiken. Ik ben er verheugd over dat de VVD-fractie inmiddels ook politieke aandacht voor de kwestie heeft gevraagd, maar ik heb nog enkele aanvullende vragen.

Het probleem van gewolmaniseerd hout is, dat het zijn giftige chemische conserveringsmiddelen geleidelijk afgeeft aan zijn omgeving. Ter illustratie: afgezaagde delen van gewolmaniseerd hout moeten als chemisch afval worden behandeld. Toen de gemeente een aantal jaren geleden besloot het gebruik van tropisch hardhout als oeverbeschoeiing te verbieden, heb ik al gewezen op de nadelen van gewolmaniseerd hout, en gevraagd ook dat te verbieden. Gezien de alternatieven die voor handen zijn, is dat goed uitvoerbaar. Er zijn tegenwoordig immers veel betere manieren om houtsoorten die het normaal gesproken in een vochtige omgeving niet lang volhouden, minstens zo duurzaam te maken als tropisch hardhout. Milieuvriendelijke houtmodificatietechnieken, waarbij gebruik gemaakt wordt van hoge druk, warmte en chemische toevoegingen, veranderen de moleculaire structuur van het hout zozeer, dat zelfs het *waaiibomenhout* uit onze streken onder duurzaamheidsklasse I gebracht kan worden – de klasse waaronder het meest duurzame tropische hardhout valt. Gemeentelijk beleid lijkt mij des te meer noodzakelijk gezien enerzijds het snel toenemende fenomeen van bouwen aan de waterrand (Drielanden, Ruischerwaard, Gravenburg, Piccardthof) en de specifieke problemen die dit met zich meebrengt. (Mensen die zoveel mogelijk tuin willen, zelf beschoeiingen ontwerpen en daarbij niet goed weten wat wel en niet mag), en anderzijds de opmerkingen in het Dagblad van het Noorden van een medewerker van Oranjewoud (het bedrijf dat de directie voert over de grond en waterwerken in De Eilanden) dat de beschoeiing niet verwijderd kan worden omdat de huizen er al staan. Als dat een probleem is, hoe moet dat dan over een tiental jaren wanneer het hout zijn kracht verloren heeft, ook al is het gewolmaniseerd? Moet u in dergelijke situaties niet eisen dat er voor een duurzamere oplossing wordt gekozen; bijvoorbeeld meer talud of gebruik van kunststof, of steenachtige materialen? Als de argumenten van de

Oranjewoud kloppen, worden de bewoners immers voor hoge onderhoudskosten in de toekomst gesteld.

Enkele van de vragen die voortvloeien uit vorenstaande opmerkingen zijn inmiddels al door de VVD gesteld. Aanvullend heb ik nog de volgende vragen:

1. Onderschrijft u de stelling van Oranjewoud, dat de oeverbeschoeiingen bij de woningen in De Eilanden niet verwijderd kunnen worden omdat de huizen er al staan? Zo nee, waarom niet? Zo ja, waarom hebt u een bouwvergunning afgegeven die de bewoners op nodeloos hoge onderhoudskosten jaagt?
2. Bent u bereid op korte termijn met een beleidsvisie te komen over allerlei zaken die samenhangen met het snel toenemend aantal particuliere oeverbeschoeiingen in de gemeente: gebruik van materialen, afstemming met het waterschap, veiligheid, duurzaamheid, enz., indien nee, waarom niet?

Burgemeester en wethouders beantwoorden deze vragen als volgt:

Groningen, 3 juli 2002

INLEIDING

Enige weken geleden zijn vragen gesteld door de VVD over het toepassen van gewolmaniseerd hout door woningbouwers in het Reitdiepplan. De SP vraagt zich (aanvullend) af, of de gemeente beleid heeft om ongewenste toepassingen van verduurzaamd hout tegen te gaan. Verwijzend naar de antwoorden op de VVD vragen melden wij ten aanzien van de vragen van de heer P.W.G. Verschuren het volgende.

1. Wij onderschrijven de conclusie **niet**, dat de beschoeiingen bij sommige woningen op de eilanden niet verwijderd kunnen worden. Van alle woningen in het plan Reitdiep is bij ongeveer 20 kopwoningen de beschoeiing doorgetrokken onder de zijmuur van de woning. Deze oplossing is door de architect om esthetische redenen gekozen. De woning heeft een eigen fundering, waardoor de beschoeiing niet dragend is: hij dient enkel als grondkering.

Verwijdering van overbouwde beschoeiing is technisch goed mogelijk. Een dergelijke ingreep kan echter wel kostbaarder worden als de gehele damwand tot ver onder de waterlijn zou moeten worden verwijderd in plaats van alleen het beschoeiingsdeel vanaf (vlak onder) de waterlijn. Geheel verwijderen zou aan de orde kunnen zijn, indien het waterschap Noorderzijlvest (ook na ingesteld beroep) geen vergunning gaat geven voor de damwanden van de ontwikkelaar de CV Reitdiep.

Voor (langjarig) toekomstig onderhoud van beschoeiingen kan bij de hiervoren geschetste situatie meestal worden volstaan met vervanging van het bovenste beschoeiingsdeel, hetgeen eenvoudiger en dus goedkoper is.

Een drietal zaken willen wij nog ter informatie toevoegen:

- het gaat hier om particuliere kavels, waarbij vervanging geen overheidstaak is, maar een zaak van individuele eigenaren, al of niet verenigd in een Vereniging van Eigenaren;
  - wonen aan het water heeft altijd extra onderhoud tot gevolg: onbeschoeide oevers kunnen bij storm en door scheepvaart afkalven, beschoeide oevers hebben altijd een begrensde levensduur, waarna vervanging (van onderdelen) aan de orde is. Als het goed is, neemt een koper deze overweging mee bij zijn koopbeslissing;
  - de overheid heeft bij het afgeven van bouwvergunningen geen taak in het bewaken van investeringskosten of mogelijke toekomstige onderhoudskosten voor derden.
2. Wij zijn niet voornemens nieuw beleid te ontwikkelen voor particuliere oeverbeschoeiingen. Het bestaande beleid en regelgeving ter zake gecombineerd met de functie van het Waterschap als bevoegd gezag geeft voldoende waarborgen om een stabiele situatie te creëren.

Het bouwbesluit regelt de veiligheid; de ontwikkelcontracten zorgen ervoor, dat beschoeiingen grenzend aan particuliere kavels op particuliere grond komen te staan, zodat de overheid niet tegen bijzondere onderhoudskosten aanloopt. Het Waterschap zorgt voor milieu-, duurzaamheid- en stabiliteitseisen. Extra eisen (boven het bouwbesluit) aan het materiaalgebruik van derden kunnen om juridische redenen niet gesteld worden. De overheid mag privaatrechtelijk niet iets regelen, dat publieksrechtelijk niet regelbaar is. Slechts een keihard beleid, gericht dat ferm gehandhaafd wordt ook bij particulieren, die met "bouwmarkthout" schuttingen en steigers maken zou iets uit te kunnen richten. Het bijbehorende systeem zou log en bureaucratisch worden. Wij zien hierin aanzienlijk meer na- dan voordelen.